

Sygn. akt VI Gz 137/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Andrzej Borucki**

Sędziowie: **SSO Barbara Frankowska**

SSO Beata Hass - Kloc (spr.)

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: Syndyk masy upadłości Centrum (...) sp. z o.o. w upadłości z/s S.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. sp. komandytowo-akcyjna z/s w M.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w T. Wydziału V Gospodarczego z dnia 24 marca 2015 r., sygn. akt V GC 353/14,

postanawia:

I. uchylić zaskarżone postanowienie ,

II. pozostawić rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego

w orzeczeniu kończącym postępowanie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 24 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w T. V Wydział Gospodarczy odrzucił apelację pozwanej wniesioną od zapadłego w sprawie wyroku.

Uzasadniając motywy swego rozstrzygnięcia Sąd I instancji wskazał, że pozwana reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika (co wynika z treści pełnomocnictwa dołączonego do sprzeciwu) nie uzupełniła braków formalnych wniesionej apelacji w zakresie o jakim stanowi art. 377 kpc. Wobec powyższego na mocy art. 370 k.p.c. Sąd Rejonowy apelację odrzucił.

Pismem z dnia 14 kwietnia 2015 r. pozwana spółka wniosła zażalenie na powyższe orzeczenie. Skarżąca zarzuciła, że Sąd Rejonowy po stwierdzeniu, że przedmiotowa apelacja pozwanej nie czyni zadość wymaganiom wskazanym w art. 368 par 1 pkt.1-3,5 kpc winien był ją wezwać o ich uzupełnienie na podstawie art. 130 kpc oraz szczegółowo wskazać o jakie braki wzywa stronę.

Skoro Sąd tego nie uczynił brak było podstaw do odrzucenia apelacji.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe ustalił i zważył co następuje:

Zażalenie pozwanej zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że przepis art. 370 kpc określa tzw. postępowanie wstępne, które prowadzi sąd po wpłynięciu apelacji. Kwestię braków formalnych apelacji reguluje zaś art. 130 kpc.

Należy zgodzić się z skarżącym, że nieprecyzyjne / niepełne wezwanie

do uzupełnienia braków formalnych środka odwoławczego powoduje, że nie może nastąpić jego odrzucenie wskutek niewykonania tego wezwania, zaś Przewodniczący zarządzając wezwanie strony do usunięcia braków formalnych pisma procesowego powinien określić dokładnie te braki (art. 130 par 1 kpc)

(podobnie SN w postanowieniu z dnia 30.07.1998r, III CZP 92/98, i z dnia 24.01.2005r, III UZ 20/04).

W tej sytuacji należy podnieść, że z akt niniejszej sprawy wynika, że pozwany był wzywany do uzupełnienia braków formalnych wniesionej apelacji

(k-128) jedynie co do zamieszczenia w niej wniosku o zmianę bądź uchylenie wyroku z wyraźnym oznaczeniem żądanej zmiany.

Pozwany te konkretne braki wymienione w/w wezwaniu uzupełnił w piśmie z dnia 16.03.2015r (k-130-131).

W tej sytuacji Sąd Rejonowy nie miał podstaw do odrzucenia apelacji, albowiem wskazane w zaskarżonym postanowieniu braki apelacji wynikające z art. 368 kpc to jak wskazał SN w uzasadnieniu orzeczenia z dnia 23.05.1938r,

II C 3064/37) polegają na podniesieniu w niej „czy strona chce zaskarżyć cały wyrok czy jego część, na jakich podstawach chce oprzeć apelację, czy i jak chce wyłożyć te podstawy, czy chce przytoczyć nowe fakty i dowody, czy chce zmiany lub uchylenia wyroku i w jakiej mierze. To wszystko pozostaje w gestii strony wnoszącej apelację i sąd tego nie może korygować; zatem sąd nie może czuwać nad tym, aby strona wywiodła apelację należycie i bez żadnej luki. Czy strona wywiodła wszystkie przytoczone przez siebie podstawy apelacji czy też niektóre z nich, czy wreszcie przytoczyła wprawdzie podstawy, ale ich wcale nie wywiodła to stanowi to różnicę tylko ilościową, a nie jakościową”.

Z tych też względów Sąd Rejonowy ponownie wezwie stronę pozwaną do uzupełnienia w/w braków formalnych, oprócz tych, które już zostały uzupełnione i w zależności od wyniku tego postępowania dokona dalszych czynności w sprawie w zakresie wniesionej apelacji.

Na marginesie sprawy wypada podnieść, że takie postępowanie jakie reprezentuje pełnomocnik strony pozwanej w toku postępowania apelacyjnego składając apelację takiej treści jak na k-125 mimo doskonałej wiedzy jakie elementy winny być w niej zamieszczone na co wskazuje treść wniesionego zażalenia narusza zasady etyki jakim winien się kierować profesjonalny pełnomocnik.

Reasumując, z powołanych wyżej argumentów zaskarżone postanowienie - na podstawie art. 386 par 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. należało uchylić i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania - o czym Sąd Okręgowy orzekł w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

• (...)

2. (...)
(...)